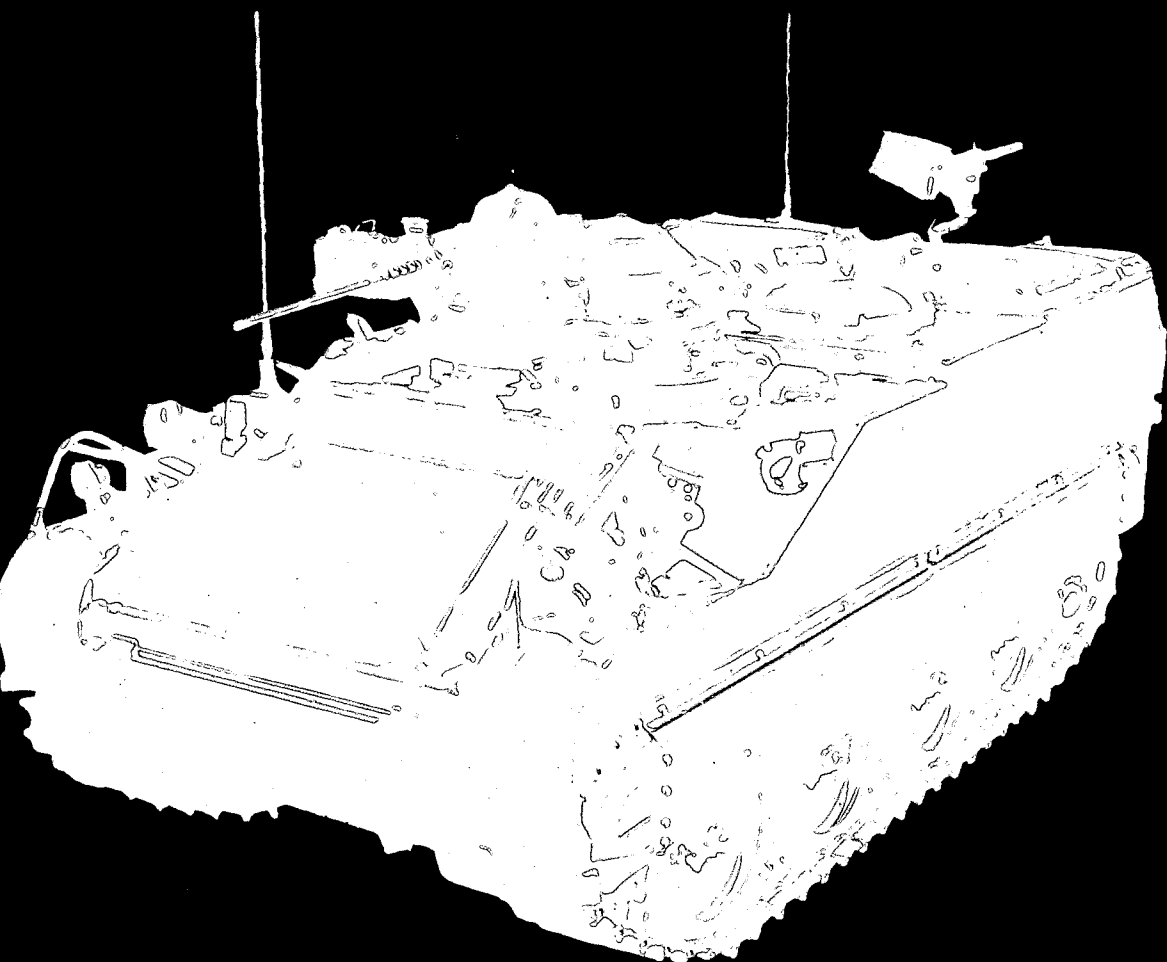

רנב פיקוד וסיוור קנדי חדיש

פרשת מתן השמות לרכב-קרב משוריין יכולה להיות נושא למחקר בפני עצמו. לדוגמה: משפחת הטייגר, פנתר וליאופרד (כולם סוגי נמרים) הגרמנית או הסקורפיון (עקרב) וה"פוקס (שועל) הבריטיים. לאחרונה, נתבררנו על הופעתו של "בעל-חיים" מיכני חדש ה"מכונה חתול-היער (לינקס). כלי זה דומה לרכב פיקוד וסיוור האמריקני מתוצרת F.M.C., אך הותאם לצרכיה המיוחדים של קנדה.

הלינקס שייך למשפחת כלי-הרכב המוצנחים מדגם M-113A1 והוא הקטן והמהיר ביני-הם. הוא מתוכנן לביצוע תפקידי פיקוד וסיוור מכל סוג. מהירותו, זריזותו, הגנת שריונו וכוחו מתאימים במיוחד לתפקידים אלה. הרכב משוריין בשריון אלומיניום. צורתו מונה שלושה: מפקד-מקלען, נהג וקשר-צופה. זה-ליו וכושרו האמפיבי מקנים לו ניידות גבוהה בשטחים קשים ובצליחת אגמים, נהרות ונחלים. משקלו הנמוך מאפשר הצנחתו לביצוע פעולות מוטסות. יותר מ-97 אחוז של חלקי-החילוף זהים לאלה שבכל משפחת הכלים מדגם M-113A1, בתוכם המנוע, מימסרת הכוח, הדיפרנציאל, ההינע הסופי, הזחלים, הגלגלים וחלקים רבים אחרים של יחידת הכוח ומערכת המתלה. עמידותם ואמינותם של מכללי M-113 הוכיחו את עצמם גם ב"ניסויים וגם בפעולות בכל חלקי העולם. השימוש בחלקי חילוף זהים עם חלקי ה-M-113, הנמצא בשירות במקומות רבים מקל בהרבה על בעיות אספקה, על-ידי הקטנת הכמות של חלקים שיש לספק. נוסף לכך, הספיקו טכנאים רבים להתמחות באחזקת מכללים של דגמי M-113.

משקלו של הרכב ערוך לקרב, מגיע ל-9½ טונות. מהירותו המקסימלית מגיעה עד 75 קמ"ש, ובעליה בשיפוע של 10 אחוז, הוא מסוגל לנוע במהירות ממוצעת של 34 קמ"ש. מלאי הדלק במיכליו הפנימיים מאפשר לו טווח-פעולה עד 520 ק"מ. ביצועיו בשדה טובים באופן יוצא מן הכלל, וזאת בגלל ה"יחס הטוב בין ההספק והמשקל, המסתכם ב-22.2 כוח-סוס לטונה אחת.

מיבנהו האמפיבי של הרכב מאפשר צליחת כל מכשול מים שהוא, אך לא שיט בים הפתוח. הוא מתקדם במים, כמוהו כיתר הכלים מדגם M-113, בעזרת זחליו. שריון האלומיניום שלו מגן עליו מפני רסיסי פגזים, מפני קרני-חום מפיצוץ אטומי, מאש נשק קל וממוקשים נגד אדם.

תיאור כללי

התובה מרוכת מלוחות שריון אלומיניום באופן דומה לזה של הנגמ"ש M-113A1. עובי הלוח שונה במקומות שונים של התובה, כדי לתת הגנה טובה, ובאותה עת לחסוך משקל.

התובה מחולקת לשלושה תאים עיקריים: תא-מסרת-ההיגוי בחרטום, תא-הלחימה במרכז, ותא-המנוע בירכתיים. אל תא-מסרת-ההיגוי אפשר להגיע בקלות בפתיחת דלת-גישה קפיצית, הנמצאת על הלוח המשופע של חזית התובה. כדי לייצב את הרכב בנסייעתו במים, ניתן להציב לוח מיוחד הנישא בחוץ על חזית התובה.

תא-הלחימה במרכז התובה ממוקם בצורה היעילה ביותר לתצפית ולתקשורת בין אנשי הצוות. יש בו שלוש עמדות לשלושת אנשי הצוות. הגישה הקלה לעמדות אלו נעשית דרך אשנבים שבגג התובה, בדיוק מעל לכל עמדה, וניתנת לסגירה באשנבים קפיציים. בלוח הרצפה של תא הלחימה נמצאת דלת הצלה. לתא-המנוע שבירכתיים אפשר לגשת מבחוץ דרך דלתות: האחת ב"לוח התובה האחורי, והשניה בלוח התקרה; וגם מבפנים, בפירוק חלק מן המחיצה בין תא המנוע ותא הלחימה. בגג התובה מסודרים שני פתחים מסורגים לכניסת האויר ופליטת הגזים מהמנוע. בתחתית התובה קיימים חמישה פקקי ריקון למים ונוזלים אחרים. גם מתחת למנוע קיימת דלת גישה גדולה ברצפה. כל המדפים והדלתות מצוידים במנועולים פנימיים ובאטמי גומי נגד חדירת מים.

החימוש

כחימוש ראשי מורכב מקלע 0.5 בכיפה דגם M-26. כיפה זאת משורינת מסביב ומצוידת ב-8 פריסקופים, המאפשרים תצפית של 360° למפקד הרכב. חימוש משני מהווה מקלע 0.3 מורכב על כן לפני עמדת הקשר. קיימות גם מדוכות עשן, מסודרות אחרי זרקורי ה"סיעה, ומתוכן ניתן לזרוק פצצות לשם יצירת מסך עשן.

יחידת הכוח

יחידת הכוח מכילה מנוע, תמסורת ותיבת הילוכים, כולם מסודרים בתא המנוע; גל הנע העובר דרך תא הלחימה; דיפרנציאל היגוי, בלמי היגוי לסיבוב במקום, הנע סופי, גלי הנע ועוד חיבורים — כולם מסודרים בתא-מסרת-ההיגוי. כל מכללי ההנעה, פרט

לגל ההנע, זהים עם אלה של משפחת ה"רכב מדגם M-113.

המנוע מתוצרת GMC דיזל, דגם V, בעל שישה צילינדרים, שתי פעימות, הצתה ב"חיסה, מפתח 215 כ"ס ב-2800 סל"ד.

מערכת הקירור מורכבת ממניפת קירור ומקרן מכונית רגיל. במערכת גם התקני קירור השמן של המנוע, הממסרת והדיפרנציאל. תיבת ההילוכים, המתוכננת ומיוצרת במפעלי FMC, מתחברת לחלקו האחורי של המנוע. העברת הכוח מהמנוע לממסרת נעשית בתיבה בעלת ארבעת ההילוכים ביחס של 1:2.86. על התיבה יש שלושה חיבורי כוח ועוד שני מקומות לחיבור משאבות. ממסרת מדגם אליסון TX00-1 מחוברת לתיבת ההילוכים. ממסרת זאת אוטומטית עם שלוש מהירויות קדימה ואחת לאחור.

גל הנע ומיסב מרכזי בתא הלחימה מעבירים את הכוח מיחידת הכוח לדיפרנציאל ההיגוי. הדיפרנציאל מורכב בתא קדמי ומש"ש להיגוי ולבלימה. הוא מחולק לארבעה מכללים עיקריים: תיבת הילוכים, מכלל ה"גוי דיפרנציאלי, נעלי בלימה והיגוי וגלי הנע. תוף-ההיגוי-הבלימה השמאלי מחובר על-ידי ממסרת פלטרתית לגל ההנע השמאלי, והתוף הימני מחובר באותו אופן לגל ההנע הימני. כאשר רוצים להסיע את הרכב בכיוון ישר קדימה, מועבר הכוח ממכלל ההיגוי באופן שזה לגלי ההנע. סנדלי הבלימה מחוברים באופן מכני לדוושות ההיגוי של הנהג. לחיצה על כל אחת מדוושות אלו מאיטה את מהירות הסיבוב של תוף הבלימה שבאותו הצד וכך גם את מהירות גל ההנע שלו. באותו רגע, מגביר הדיפרנציאל את מהירותו של גל ההנע אשר בצד השני. פעולה זאת של האטה ותאוצה גורמת את סיבוב הרכב לצד הנבלם. לחץ שזה על שתי הדוושות גורם האטה או בלימה של הרכב כולו.

הנע סופי

שני הנעים סופיים כל אחד בצדו, מורכבים בתא הדיפרנציאל. את הכוח מקבל ההנע הסופי מהדיפרנציאל ומעביר אותו ביחס של 1:3.93 אל גלגלי ההנע של הזחלים.

מתלה

המתלה מורכב משמונה גלגלים, כל אחד על מוט פיתול משלו ומוקף חישוקים כפולים מגומי. בכל צד נוסע הזחל סביב ארבעה גלגלי מרכוב כפולים ועל גלגל מתח כפול. לכל זוג גלגלי מתח יש מכוון הידראולי המכוון את

מתיחות הזחל, הבנוי מחוליות פלדה הנעות על מיסבי גומי; פני פלדה ואומים מחברים את החוליות. כריות גומי מוברגות על החוליות מבחוץ, לשם הגנה על כבישי אספלט.

מערכת דלק וחשמל

מיכלי הדלק מורכבים בתא הלחימה בצד ימין ובצד שמאל. את הדלק מעבירה משאבת הדלק דרך מסננים אל המנוע. מערכת החשמל פועלת בזרם ישר של 24 וולט. חלקיה הם: גנרטור זרם ישר-חליפין 100 אמפר, 24 וולט; שני מצברים של 12 וולט מחוברים בטור; מתנע; מערכת תאורה; מפסקי זרם שונים ומעברים. המערכת החשמלית מובטחת על-ידי מפסקי-ביטחון אוטומטיים.

שונות

שתי משאבות מים חשמליות, כל אחת של 160 ליטר בדקה, מורכבות על תחתית התובה בתא המנוע ובתא הדיפרנציאל. הן מוציאות את המים בצד שמאל של התובה, כלפי מעלה.

מכשיר כבוי אש בן שני קילוגרם וחצי ממוקם קרוב לעמדת הנהג. הוא מספק דו-תחמוצת הפחמן לתוך תא-המנוע. ניתן להפעילו גם מבחוץ. יחד גס מקום לרושם דרך לנווט (מכשיר ניווט העוקב על מפה אחרי ציר ה-תנועה).

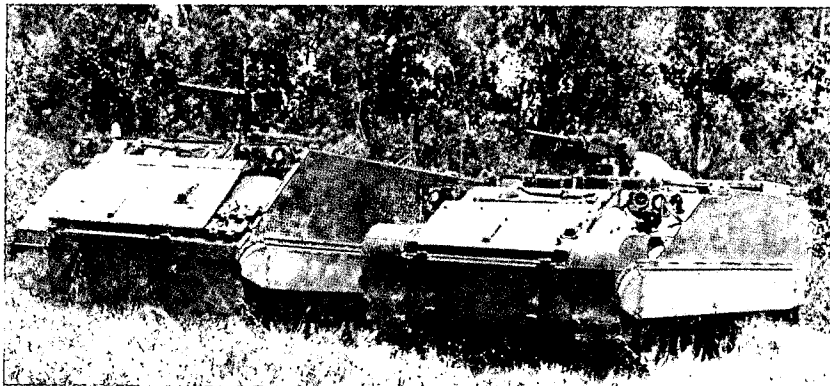
לסיכום, יש לציין כי הלינקס, הנמצא כבר בשירות, אינו נגמ"ש או כלי בעל אופי התקפי. זה כלי שתוכנן במיוחד לסיוור, וכך הוא נותן בידי מפקדים וסיירים כלי בעל מהירות, ניידות ותימרון, הנחוץ כיום בגייסות השריון מהירי התנועה.

דיביזיית שריון נידת-אוויר

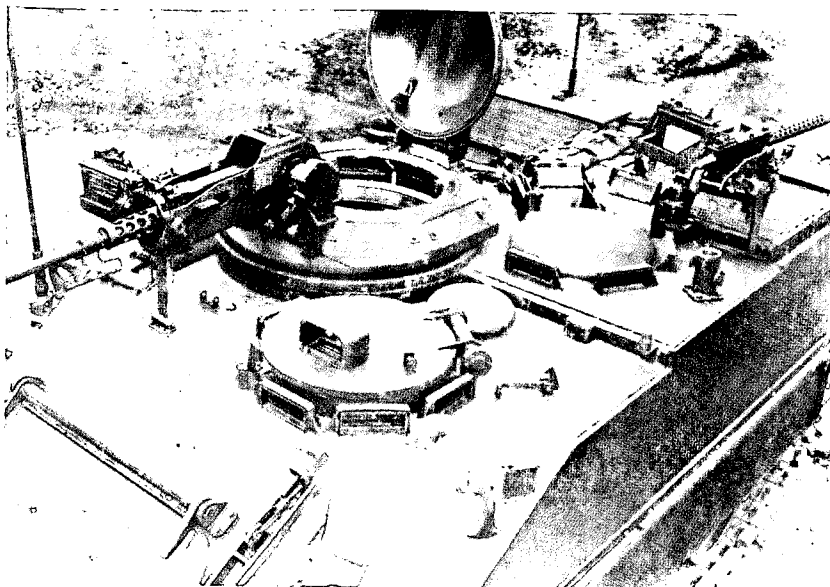
(סוף מעמוד 32)

רוב ההערכות הללו מבוססות על ההנחה, שמשקלו של טנק-המערכה העיקרי יסאר כ-50 טונות; אולם אם יאפשרו ההתפתחויות בשריון, במנועים ובכלי-הנשק, פיתוח טנק מערכה עיקרי קל יותר, במשקל 25-30 טונות, ייקבע פרק-הזמן הדרוש לפריסתה של הדיביזיה על-ידי משך פיתוחו של הטנק וייצורו, ושתי מעצמות-העל תוכלנה לייצר את הכלים הדרושים תוך 7-8 שנים.

סביר להניח, כי פריסתה של הדיביזיה לא תהא תלויה בפיתוח הטנקים או המסורקים, כי אם בהתפתחותן של אורחות-טקטיקה ומערכות פיקוד, לוגיסטיקה וקשר מתאימות.

ה"לינקס" וה-"M-113"

מבט מלמעלה

בשחיה

